

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

De detractiōe. Gradus X.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

catenarum : ita etiam virtutum summa est connexio. nā nisi prudens fueris , quid sit invidia ignorabis : nisi fortis , deserēs officium fuga laboris : nisi temperans , pro iusto fies rigidus et saevus : iuxta illud summum ius summa iniuria.

- 2 Antiqua exemplaria legunt : Mensa studiosè preparata est mater amicitiae , sed per fenestrā charitatis , intrat sepe ingluviēs ventris . Tacite autem monet , ne sub prae-textu invitandi ad mensam nostrum inimicum , ventri nimium indulgeamus ac gula.
- 3 Vult dicere : Fieri potest ut sub specie sanctae charitatis , subiret amor carnalis & veneris .
- 4 Docet , si iniuriarum memores esse velimus & odium omnino fovere , adversum quos ista instituta sunt , adversus diabolum scilicet & carnem nostram .

De detractiōe . Gradus X.

Nillus reor prudentium & recte sentientium ex odio & iniuriarum memoria detractio nem nasci refragabitur . Quocirca & post maiores suos , veluti in serie constituta est . Detractio est proles odij , tenuis languor , pinguis & occulta ac latens sanguisuga quae charitatis omnem consumit ac demolitur sanguinem , dilectionis simulatio , cordis sordes ac duritiā parans , castitatisq; exterminatio . Sicuti quaedam sunt adulescentulae , quae mala sine ullo verecundiae rubore operantur : nonnullae vero , quae graviora his , clā ac verecundius faciunt , ita & in passionibus ignominiae fieri videas . Huiusmodi vero adulescentulae sunt , simulatio , nequitia , mœror , memoria illatae iniuriae , cordisque detractio , quae alia suggerere videntur , & ad alia intentae sunt . Audiui detrahentes quosdam , eosque protinus increpatione coercui . Qui cum mihi satisfacere vel-

lent, hoc se ex eius charitate & cura, cui detrahebant facere, dixerunt. Ego vero eis, quiescite, inquam atq; ab huiusmodi charitate cessate, ne ille mentiat, qui ait: Detrahentem secreto proximo suo hunc presequer. Si te dicis diligere, clam ora, *Psalm. 109.* neque obiuriges: hunc quippe charitatis modum deus libentissime suscipit. Neq; istud cogitare omittere, si te à iudicando peccantem, sobrium omnino seruare cupis, quod & Iudas in choro 12. discipulorum fuit & latro in homicidarum numero: mira tamen in vno temporis momento, vtrisque facta est retributio & commutatio. Si quis detractionis spiritum superare cupit, non peccanti fratri, sed suggerenti dæmoni causam sceleris ascribat. Nullus enim est, qui in deum peccare velit, etsi omnes non coacti, sed sponte peccemus. Vidi aperte peccantem atq; occulte penitentiam agentem, & quem vt nequissimum iudicaueram, inueni pudicum ac sobrium apud deum existimari, cum illum per conuersionem & penitentiam sibi propitium fecisset. Noli cum vereri, qui apud te proximo detrahit, imo vero dicito ei: Quiesce frater, ego in his, quæ grauiora sunt quotidie delinquo: illum ergo quomodo damnare possum? Hoc enim vnicum medicamento duo ista lucraberis, quod & te ipsum & proximum curabis. Est inter reliquas quæ ad remissionem peccatorum ducunt cõpeditiosa via, scilicet à iudicando abstinere. Siquidem id verissime dicitur: Nolite iudicare, & non iudicabimini. Alienissimus est ab aqua ignis: ita & iudicare ab eo qui penitere cupit. Etiam si in ipso animæ à corpore digressu quempiam peccare videris, ne tamē illum quidem damnare audeas. Incertum est enim hominibus iudicium dei. In magnis quidem delictis aperte lapsi sunt, maiora vero clam operati sunt.

Seducti sunt ergo q̄ libenter aliorū mores corripiunt, fumū pro sole amplectentes. Audite me obsecro, audite pessimi aliorū iudices. Si verū est, ut est perfectio verissimū, quod in q̄ iudicio iudicaueritis iudicabimini, procul dubio in q̄b. causati fuerimus proximum, in eadem quodq̄ ipsi incidemus, si spiritalia illa fuerint, siue corporalia, neq̄ aliter eriri potest. Qui celeres, nimirūq̄, diligentes proximi iudices sunt, hoc idcirco patiuntur, quia nondum peccatorum suorum fixam ac perfectam memoriam curamq̄; susceperunt. Nam si quis amoto propriamoris velamine, mala sua diligenter inspicat, nullius iam rei alterius in hac vita curam gerere id apud se reputans, tempus sibi sufficere non posse, quod seipsum lugeat, etiam si centum annos vixerit, etiam si totum Iordanem fluvium in lacrymas versum ex oculis suis manere perspererit. Notavi luctum, nec vllum in eo detractum nis aut condemnationis vestigium inueni. Aut itaque peccare nos demones urgent, aut cum non peccauerimus iudicare peccantes, ut per hoc secundum primum illud homicidæ inquinent. In hoc fecerunt eos, qui memoriam illatæ sibi iniuriæ seruant, et que inuidos aperte dignosce, quod doctrinam et opera virtutesq̄; proximi libenter & facile vituperant & calumniantur, spiritu odij miserabiliter præcipitati ac demersi. Vidi quosdā clam ac sine arbitris scelera penitus horrenda perpetrare, quod putarent se esse mundissimos, eis qui publice leuia admittunt aliqua, gravissimè imminebant ludicare, est impudens direptio diuinæ clementiæ: condemnare autem, animæ propriæ teritus. Sicuti elatio sola, absque alio vitio committere, perdere se habentem potest: ita & iucundum vitium, & si solum in nobis fuerit, perfecte

perdere valebit. Siquidem & phariseus ille, ex hoc solo condemnatus est. Bonus & probus vult lector, matura acina comedens, acerba legere nunquam patietur: porro grati viri, ac prudentis animus, quotquot in alijs virtutibus in spexerit, studiosissime notabit: insipiens vero querelas defectusque perferutabitur, de quo modo dictum est: Scrutati sunt iniquitates defecerunt scrutantes scrutationes. Neque si oculis tuis peccatum videris, eodemnes, neque illis credas: sæpius enim falluntur & ipsi.

Annotationes in Gradum 10.

- 1 Salutare contra detractionem remedium est, cogitare quod Iudas inter sanctos & Lairo inter peccatores cum numerarentur, hominum iudicio, hic tamen à Deo electus, ille reprobatus sit.
- 2 Sensus est: ut per secundum hoc, scilicet peccates iudicando, primo illo nos inquinant: & ipsos nos peccare faciunt.
- 3 Manifestior esset sententia si pro [virtutibus] virtutes: pro [inspexerit] conspexerit trasulisset.

De loquacitate Gradus XI.

Diximus in præcedentibus breuiter, quam sit periculi plenissimum, utq; eos quoque qui spirituales videntur, nonnunquam subrepat iudicare proximos, imo vero iudicari, atque à lingua cruciari: nunc vero causam eius & ianuam per quam ingreditur & egreditur, consequens est paucis eloq, suoq; loco statuere. Loquacitas est inanis gloriæ sedes, per quam seipsam iudicare, atq; in publicum producere solita est. Loquacitas, ignorantie est certum argumentum, detractionis ianuam, scurrilitatis dux, mendacii opifex, compunctionis desolatio, accidiæ author siue euocatix, somni præcursor, intentæ fixæq; cogitationis dissipatio, custodiæ exterminatio. Contra vero taciturnitas in cogitatione mater est orationis, captiuitatis reuoca-